एलियाह - क्रमांक आठ

यरीहो

Jeff Pippenger
2023-10-09

प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलच्या प्रारंभी, तसेच आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएलच्या प्रारंभी, लाल समुद्राच्या पारगमनाच्या वेळी आणि नंतर महान निराशेच्या प्रसंगी, प्रगतिशील परीक्षांची एक मालिका सुरू झाली, जी शेवटी अंतिम परीक्षेपर्यंत पोहोचली. गणनपुस्तकातील आणि मिलराइट इतिहासातील त्या अंतिम परीक्षेतील अपयश हे अरण्यातील भटकंतीच्या प्रारंभाची खूण ठरते.

> “चाळीस वर्षे अविश्वास, कुरकुर, आणि बंडखोरी यांनी प्राचीन इस्राएलाला कनान देशातून बाहेरच ठेवले. ह्याच पापांमुळे आधुनिक इस्राएलाचा स्वर्गीय कनानमध्ये प्रवेश विलंबित झाला आहे. दोन्हीपैकी कोणत्याही प्रसंगी देवाच्या अभिवचनांत काही दोष नव्हता. प्रभूचे असल्याचा दावा करणाऱ्या लोकांमध्ये असलेला अविश्वास, जगिक वृत्ती, अपवित्र अर्पणभाव, आणि कलह ह्यांनीच आपल्याला पाप व दुःखाच्या ह्या जगात इतकी अनेक वर्षे रोखून ठेवले आहे.”

> “इस्राएलच्या संततीप्रमाणे, आपल्या अवज्ञेमुळे आपल्याला या जगात अजून अनेक वर्षे येथेच राहावे लागू शकते; परंतु ख्रिस्ताच्या खातिर, त्याच्या लोकांनी आपल्या स्वतःच्या चुकीच्या आचरणाच्या परिणामाचा दोष देवावर ठेवून पापावर पाप वाढवू नये.” Evangelism, 696.

प्राचीन इस्राएलच्या इतिहासाच्या शेवटी, आरंभीप्रमाणेच एक क्रमिक परीक्षेची प्रक्रिया होती, जी प्राचीन प्रत्यक्ष इस्राएलला बाबेलमध्ये बंदिवासात नेण्यात आल्यावर समाप्त झाली. आधुनिक आत्मिक इस्राएलच्या शेवटी, त्यांनाही अशीच एक क्रमिक परीक्षेची प्रक्रिया सामोरी जावी लागेल. ती प्रक्रिया रविवारच्या कायद्याच्या वेळी लाओदिकीया अॅडव्हेंटिस्ट पराभूत झाल्यावर समाप्त होते. प्राचीन इस्राएलप्रमाणेच, आधुनिक इस्राएललाही आत्मिक बाबेलकडून बंदिवासात नेले जाईल.

१७९८ मध्ये भविष्यसूचक रीतीने आरंभ झालेली आणि १८६३ मध्ये अधिकृतरीत्या समाप्त झालेली मिलराइट चळवळ, १९८९ मध्ये आरंभ झालेल्या आणि मानवी कृपाकालाच्या समाप्तीला व ख्रिस्ताच्या दुसऱ्या आगमनाने पूर्ण होणाऱ्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या चळवळीचे प्रतिरूप ठरते. मिलराइट चळवळीच्या समाप्ती आणि तिसऱ्या देवदूताच्या सामर्थ्यशाली चळवळीच्या आगमनाच्या दरम्यान, कायदेशीररीत्या नोंदणीकृत लाओदिकीय सातव्या-दिवसाच्या अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीचा इतिहास येतो.

> “सीनाय आणि कनानाच्या सीमेवरील कादेश यांच्या दरम्यान केवळ अकरा दिवसांच्या प्रवासाचे अंतर होते; आणि त्या रमणीय देशात लवकरच प्रवेश मिळणार या अपेक्षेने, जेव्हा मेघाने अखेरीस पुढे निघण्याचा संकेत दिला, तेव्हा इस्राएलच्या समुदायांनी पुन्हा आपला प्रवास सुरू केला. यहोवाने त्यांना मिसरमधून बाहेर काढताना अद्भुत कार्ये केली होती, आणि आता जेव्हा त्यांनी औपचारिकरीत्या त्याला आपला सार्वभौम म्हणून स्वीकारण्याचा करार केला होता, आणि परमश्रेष्ठाच्या निवडलेल्या लोकांप्रमाणे त्यांची मान्यता झाली होती, तेव्हा कोणत्या आशीर्वादांची ते अपेक्षा करू शकत नव्हते?” पॅट्रिआर्क्स अँड प्रॉफेट्स, 376.

त्यांचा अल्प प्रवास त्यांच्या अविश्वासामुळे व आज्ञाभंगामुळे चाळीस वर्षांचा ठरला. जर त्यांनी गुलामगिरीतून झालेल्या आपल्या महान सुटकेवर आधारित असा विश्वास प्रकट केला असता, तर त्यांनी लवकरच यर्देन नदी ओलांडून प्रतिज्ञात देशात प्रवेश केला असता. त्यानंतर त्यांचा पहिला अडथळा तोच अडथळा ठरला असता, जो नंतर यहोशवाने हाताळला. चाळीस वर्षांनंतर प्रत्यक्ष इस्राएलाने अरण्य सोडून प्रतिज्ञात देशात प्रवेश केला, आणि यरीहो हे त्यांचे पहिले पाऊल ठरले; आणि ते विश्वास ठेवणाऱ्या प्रत्येकासाठी तारणाकरिता देवाच्या सामर्थ्याचे प्रतीक म्हणून उभे

आहे. यरीहो हे 1863 मध्ये मिलेराइट चळवळीसमोर उभे ठाकणाऱ्या कार्याचेही प्रतीक आहे, परंतु त्यांनी माघार घेऊन अरण्यात परतले. एलियाहचे प्रतीकत्व यरीहोच्या प्रतीकत्वाशी थेट जोडलेले आहे, आणि यरीहोशी एलियाहचा ऐतिहासिक संबंध विचारात घेणे उपयुक्त ठरते.

> आता ओम्रीची उरलेली कृत्ये, त्याने जे काही केले आणि त्याने दाखविलेला त्याचा पराक्रम, ही काय इस्राएलच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकात लिहिलेली नाहीत काय? मग ओम्री आपल्या पितरांबरोबर निजला, आणि त्यास सामरियात पुरण्यात आले; आणि त्याच्या जागी त्याचा पुत्र अहाब राज्य करू लागला. आणि यहूदाचा राजा आसा याच्या अडतीसाव्या वर्षी ओम्रीचा पुत्र अहाब इस्राएलावर राज्य करू लागला; आणि ओम्रीचा पुत्र अहाब सामरियात इस्राएलावर बावीस वर्षे राज्य करीत होता. आणि ओम्रीचा पुत्र अहाब याने परमेश्वराच्या दृष्टीने त्याच्या आधी झालेल्या सर्वांपेक्षा अधिक वाईट केले. आणि असे झाले की, नबाताचा पुत्र यराबामाच्या पापांत चालणे जणू त्याच्यासाठी क्षुल्लक गोष्ट होती, म्हणून त्याने सीदोनी लोकांचा राजा एथबआल याची कन्या ईजेबेल हिच्याशी विवाह केला, आणि तो जाऊन बआलाची सेवा करू लागला व त्याची उपासना करू लागला. आणि त्याने सामरियात बांधलेल्या बआलाच्या मंदिरात बआलासाठी एक वेदी उभारली. आणि अहाबाने अशेरा उभारला; आणि त्याच्या आधी असलेल्या इस्राएलच्या सर्व राजांपेक्षा अहाबाने इस्राएलचा देव परमेश्वर याला अधिक क्रोधास प्रवृत्त केले. त्याच्या दिवसांत बेथेलवासी हिएल याने यरीहो पुन्हा बांधले; त्याने त्याचा पाया आपल्या जेष्ठ पुत्र अबीरामाच्या किंमतीवर घातला, आणि त्याचे दरवाजे आपल्या धाकट्या पुत्र सेगूबाच्या किंमतीवर उभारले; परमेश्वराने नूनाचा पुत्र यहोशवा याच्या द्वारे जे वचन सांगितले होते त्याप्रमाणे. आणि गिलादच्या रहिवाशांपैकी तिश्बी एलियाह याने अहाबास म्हटले, “जिवंत इस्राएलचा देव परमेश्वर, ज्याच्या सन्निधी मी उभा असतो, याची शपथ, या वर्षांत माझ्या वचनावाचून दव किंवा पाऊस पडणार नाही.” 1 राजे 16:27–17:1.

कर्मेल पर्वतावर एलियाने अहाब व ईझेबेल यांच्या देवतांशी केलेला सामना हा इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्याच्या सातव्या राजाच्या त्या धर्मत्यागाला प्रत्युत्तर म्हणून होता, ज्याने “त्याच्या आधी झालेल्या इस्राएलच्या सर्व राजांपेक्षा इस्राएलचा परमेश्वर देव याला क्रोध येईल असे अधिक केले.” या उताऱ्यातील ‘प्रवृत्त करणे’ हा शब्द गणना अध्याय चौदा मधील दहाव्या परीक्षेद्वारे दर्शविलेल्या “प्रवृत्त करण्याच्या दिवसाचा” निर्देश करतो. अहाबाने देवाला प्रवृत्त केले, ते गणना अध्याय चौदा मधील दहा गुप्तहेरांच्या दुष्ट अहवालामुळे घडून आलेल्या दहा परीक्षांपैकी शेवटच्या परीक्षेचे प्रतिनिधित्व करीत होते. म्हणून, ते मिलराइट चळवळीकरिता शेवटची परीक्षा आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांकरिता शेवटची परीक्षा दर्शविते.

> म्हणून, पवित्र आत्मा म्हणतो त्याप्रमाणे, “आज जर तुम्ही त्याचा आवाज ऐकणार असाल, तर रानातील परीक्षेच्या दिवशी, जसे तुम्ही चिथावणीच्या वेळी केले, तसे आपली अंतःकरणे कठीण करू नका.” इब्री लोकांस ३:७, ८.

अहाबाने प्रतीकित केलेल्या भविष्यसूचक “उत्तेजनाच्या दिवशी,” संदेष्टा एलियाने अशी प्रार्थना केली की, जर आवश्यक असेल, तर देवाने इस्राएलावर न्यायकारक शिक्षांचा प्रसाद करावा, जेणेकरून त्याचे लोक ज्या पापांत सहभागी होत होते त्यांपासून पश्चात्ताप करतील.

> इस्राएलच्या लोकांनी हळूहळू देवाविषयीची आपली भीती आणि आदरभाव गमावला होता, इतके की यहोशवाच्या माध्यमातून आलेल्या त्याच्या वचनाला त्यांच्या दृष्टीने काहीच वजन उरले नव्हते. “त्याच्या [अहाबाच्या] दिवसांत बेथेलचा हीएल याने यरीहो पुन्हा बांधिले: त्याने त्याचा पाया आपल्या पहिलावान मुलगा अबीरामाच्या किमतीवर घातला, आणि त्याचे दरवाजे आपल्या धाकट्या मुलगा सेगूबाच्या किमतीवर उभे केले, परमेश्वराच्या त्या वचनाप्रमाणे, जे त्याने नूनाचा पुत्र यहोशवा याच्या द्वारे सांगितले होते.”
>
> “इस्राएल धर्मभ्रष्ट होत असताना, एलियाह देवाचा निष्ठावान व खरा संदेष्टा म्हणून स्थिर राहिला. अविश्वास व विश्वासघात वेगाने इस्राएलच्या संततीला देवापासून विलग करीत आहेत हे पाहून त्याचा विश्वासू आत्मा अत्यंत व्यथित झाला, आणि देवाने आपल्या लोकांचे तारण करावे अशी त्याने प्रार्थना केली. त्याने परमेश्वराला विनवणी

केली की, आपल्या पापी लोकांचा त्याने पूर्णपणे त्याग करू नये; परंतु आवश्यक असल्यास न्यायदानांद्वारे त्यांना पश्चात्तापास प्रवृत्त करावे, आणि त्यांना पापात आणखी पुढे जाऊ देऊ नये, व अशा रीतीने त्याला चिथावून त्याने त्यांचा एक राष्ट्र म्हणून नाश करावा अशी वेळ येऊ देऊ नये."

परमेश्वराचा संदेश एलियाकडे आला की, इस्राएलाच्या पापांमुळे त्याच्या न्यायनिर्णयांची निंदा घेऊन तो अहाबकडे जावा. एलिया रात्रंदिवस प्रवास करीत राहिला, जोपर्यंत तो अहाबाच्या राजवाड्यात पोहोचला नाही. त्याने प्रवेशासाठी कोणतीही विनंती केली नाही, आणि औपचारिकरीत्या त्याची घोषणा होण्याचीही वाट पाहिली नाही. अहाबच्या पूर्णतः अनपेक्षितपणे, एलिया सामरियाच्या विस्मित राजासमोर उभा राहिला, भविष्यवक्ते सहसा परिधान करीत असत त्या खरखरीत वस्त्रांत. त्याच्या या अचानक, निमंत्रणाविना झालेल्या उपस्थितीबद्दल त्याने कोणतीही क्षमा मागितली नाही; परंतु, आपले हात आकाशाकडे उंचावून, आकाश व पृथ्वी निर्माण करणाऱ्या जिवंत देवाची शपथ घेऊन, इस्राएलावर येऊ घातलेल्या न्यायनिर्णयांची त्याने गंभीरतेने घोषणा केली: "माझ्या वचनाप्रमाणे होईपर्यंत या वर्षांत दवही पडणार नाही आणि पाऊसही होणार नाही."

"इस्राएलच्या पापांमुळे देवाच्या न्यायनिवाड्यांची ही थरकाप उडविणारी धिक्कारवाणी त्या धर्मत्यागी राजावर जणू वज्राघाताप्रमाणे कोसळली. तो आश्चर्य व भयाने जणू स्तब्ध झाला होता; आणि तो आपल्या विस्मयातून सावरायच्या आधीच, एलियाहाने आपल्या संदेशाचा परिणाम पाहण्याची प्रतीक्षा न करता, जसा अचानक आला तसाच अचानक अदृश्य झाला. त्याचे कार्य देवाकडून शोकवाणीचा शब्द सांगणे हेच होते, आणि तो त्वरित निघून गेला. त्याच्या शब्दाने स्वर्गाची भांडारे बंद झाली होती, आणि ती पुन्हा उघडू शकणारी एकमेव किल्ली त्याचाच शब्द होता." Testimonies, volume 3, 273.

इस्राएलला हे विस्मरण झाले होते की यहोशवाने त्यांना परधर्मी राष्ट्रांशी संबंध ठेवू नयेत, आणि यरीहो पुन्हा कधीही बांधू नये, अशी कठोर आज्ञा दिली होती. यरीहोची लढाई ही देवाच्या सामर्थ्याचे एक विलक्षण प्रगटीकरण आणि आपल्या लोकांना वचनदत्त देशात नेण्याच्या देवाच्या प्रतिज्ञेचे एक प्रतीक होती; तरीसुद्धा यरीहोशी पाप, शाप आणि सुटका यांचाही संबंध जोडलेला होता. 'पाप' हे आखानाचे होते, ज्याने यरीहोच्या संपत्तीचा आणि प्रभावाचा लोभ धरला; 'शाप' त्या कोणत्याही मनुष्यावर होता जो यरीहो पुन्हा बांधील; आणि वेश्या राहाब हिने 'सुटकेचे' प्रतिनिधित्व केले. आखानाला ते सुंदर बाबिलोनी वस्त्र हवे होते. आदाम आणि हव्वेने जसे अंजीराच्या पानांच्या वस्त्राने आपले पाप लपविण्याचा प्रयत्न केला, तसेच तोही आपले पाप लपवू शकेल, असे त्याला वाटले. आखानाला यरीहो ज्या समृद्धीचे प्रतिनिधित्व करीत होते ती समृद्धी हवी होती, आणि बाबेलशी आपला संबंध जोडला जावा, अशी त्याची इच्छा होती.

जगात तिसऱ्या देवदूताचा संदेश पोहोचविण्याच्या कार्याचे प्रतीक म्हणून यरीहो उभे केले आहे; परंतु त्यात जगावर प्रेम करणे व त्याच्यावर विश्वास ठेवणे या पापाविषयी एक इशाराही आहे. यरीहोचे हे प्रतीक यरीहोच्या पुनर्बांधणीविरुद्धचा एक शापही अंतर्भूत करते, आणि राहाब त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करते जे अद्याप बाबेलमध्ये आहेत, पण तिसऱ्या देवदूताचा मोठ्या घोषणेचा आवाज जाहीर केला जातो तेव्हा बाहेर येतात.

"एलीयाहचा विश्वासू आत्मा व्यथित झाला होता. त्याचा धर्मयुक्त संताप जागृत झाला, आणि तो देवाच्या गौरवाबद्दल जळफळत होता. त्याने पाहिले की इस्राएल भयावह धर्मत्यागात बुडाला आहे. आणि देवाने त्यांच्या करिता केलेल्या महान गोष्टी जेव्हा त्याच्या स्मरणात आल्या, तेव्हा तो दुःख व विस्मय यांनी भरून गेला. परंतु हे सर्व लोकांच्या बहुसंख्यांकाकडून विसरले गेले होते. तो परमेश्वरासमोर गेला आणि, क्लेशाने पिळवटलेल्या आत्म्याने, त्याने विनवणी केली की आवश्यक असल्यास न्यायनिर्णयांद्वारे तरी त्याने आपल्या लोकांचे तारण करावे. त्याने देवाला विनविले की आपल्या कृतघ्न लोकांपासून दव आणि पाऊस, स्वर्गातील संपत्ती, रोखून धरावी; जेणेकरून तो धर्मत्यागी इस्राएल आपल्या देवतांकडे, आपल्या सोने, लाकूड, आणि दगड यांच्या मूर्तींकडे, सूर्य, चंद्र, आणि तारांकडे, पृथ्वीला पाणी देण्यासाठी, तिला समृद्ध करण्यासाठी, आणि तिला विपुल पीक उत्पन्न करावयास लावण्यासाठी व्यर्थ दृष्टी लावून पाहील. परमेश्वराने एलीयाहला सांगितले की त्याने त्याची प्रार्थना ऐकली आहे आणि जोपर्यंत त्याचे लोक पश्चात्ताप करून त्याच्याकडे वळणार नाहीत, तोपर्यंत तो

त्यांच्यापासून दव आणि पाऊस रोखून धरील.”

“देवाने आपल्या लोकांना त्यांच्या सभोवतालच्या मूर्तिपूजक राष्ट्रांशी मिसळण्यापासून विशेष रीतीने जपले होते, कारण त्यांच्या हृदयांचा मोह पडू नये म्हणून—त्या आकर्षक उपवनांनी व देवालयांनी, मंदिरांनी व वेदिकांनी, जी अत्यंत खर्चिक व मोहक रीतीने अशी मांडलेली होती की इंद्रियांना भ्रष्ट करून लोकांच्या मनांत देवाचे स्थान अपहृत व्हावे.”

“यरीहो हे नगर अत्यंत उग्र मूर्तिपूजेला अर्पण केलेले होते. तेथील रहिवासी फार श्रीमंत होते, परंतु देवाने त्यांना दिलेले सर्व वैभव त्यांनी त्यांच्या देवतांची देणगी मानले. त्यांच्याकडे सोन्या-चांदीची विपुलता होती; पण जलप्रलयापूर्वीच्या लोकांप्रमाणे ते भ्रष्ट आणि निंदक झाले होते, आणि आपल्या दुष्ट कृत्यांनी स्वर्गातील देवाचा अपमान करून त्याला क्रोधास प्रवृत्त करीत होते. यरीहोवर देवाचे न्याय जागृत झाले. ते एक बलवान गड होते. परंतु परमेश्वराच्या सैन्याचा प्रधान स्वतः स्वर्गातून आला, स्वर्गीय सेनांना त्या नगरावर आक्रमण करण्यासाठी नेत होता. देवदूतांनी त्या प्रचंड भिंतींना धरून त्यांना जमिनीवर पाडले. देवाने सांगितले होते की यरीहो हे नगर शापित ठरेल आणि राहाब व तिचे घराणे यांखेरीज सर्वांचा नाश होईल. यांचा उद्धार व्हावा, कारण राहाबने परमेश्वराच्या दूतांवर कृपा दाखविली होती. लोकांना परमेश्वराचे वचन असे होते: ‘आणि तुम्ही, कोणत्याही प्रकारे, त्या शापित वस्तूपासून स्वतःला दूर ठेवा; नाहीतर त्या शापित वस्तूंपैकी काही घेतल्यावर तुम्ही स्वतः शापित व्हाल, आणि इस्राएलच्या छावणीवर शाप आणाल व तिला संकटात टाकाल.’ ‘आणि त्या वेळी यहोशवाने त्यांना शपथपूर्वक बजाविले, असे म्हणत, परमेश्वरासमोर तो मनुष्य शापित असो, जो उठून हे यरीहो नगर पुन्हा बांधील; आपल्या पहिलावान पुत्राच्या प्राणावर तो त्याचा पाया घालील, आणि आपल्या धाकट्या पुत्राच्या प्राणावर तो त्याची द्वारे उभी करील.’”

“देव यरीहोच्या बाबतीत अत्यंत काटेकोर होता, कारण तेथील रहिवाशांनी ज्या वस्तूंची उपासना केली होती त्यांच्यामुळे लोक मोहित होऊ नयेत आणि त्यांची अंतःकरणे देवापासून विचलित होऊ नयेत. त्याने आपल्या लोकांचे अत्यंत स्पष्ट आज्ञांनी रक्षण केले; तरीसुद्धा, यहोशवाच्या मुखाने देवाने दिलेल्या त्या गंभीर आज्ञेच्या असूनही, आखानाने उल्लंघन करण्याचे धाडस केले. त्याच्या लोभामुळे त्याने त्या धनसंपत्तीपैकी काही घेतले, ज्यांना स्पर्श करण्यास देवाने त्याला मनाई केली होती, कारण त्यांच्यावर देवाचा शाप होता. आणि या मनुष्याच्या पापामुळे देवाचा इस्राएल आपल्या शत्रूंसमोर पाण्यासारखा दुर्बल झाला.”

“यहोशवा आणि इस्राएलचे वडीलधारे मोठ्या क्लेशात होते. परमेश्वर आपल्या लोकांवर क्रोधित झाला होता, म्हणून ते देवाच्या कराराच्या कोशापुढे अत्यंत दीन नम्रतेने पालथे पडले होते. त्यांनी देवासमोर प्रार्थना केली आणि रडले. परमेश्वराने यहोशवाला सांगितले: ‘उठ; तू असा तोंडावर का पडला आहेस? इस्राएलाने पाप केले आहे, आणि मी त्यांना जी माझी वाचा आज्ञापूर्वक दिली होती तिचाही त्यांनी भंग केला आहे; कारण त्यांनी शापित वस्तूमधून घेतले आहे, चोरीही केली आहे, कपटही केले आहे, आणि ती वस्तू त्यांनी आपल्या स्वतःच्या सामानातही ठेवली आहे. म्हणून इस्राएलची संताने आपल्या शत्रूंसमोर उभी राहू शकली नाहीत, तर आपल्या शत्रूंसमोर पाठ फिरवून पळाली, कारण ते शापित ठरले होते; तुम्ही आपल्या मधून ती शापित वस्तू नष्ट केली नाही, तर यापुढे मी तुमच्याबरोबर अजिबात राहणार नाही.’”

“मला दाखविण्यात आले आहे की येथे देव दाखवितो की जे स्वतःला त्याच्या आज्ञा पाळणारे लोक म्हणवितात, त्यांच्यामधील पापाकडे तो कशा प्रकारे पाहतो. ज्यांना त्याने आपल्या सामर्थ्याच्या विलक्षण प्रगटीकरणांचे साक्षीदार होण्याचा विशेष मान दिला आहे, जसे प्राचीन इस्राएलला दिला होता, आणि तरीसुद्धा जे त्याच्या स्पष्ट निर्देशांकडे दुर्लक्ष करण्याचे धाडस करतात, ते त्याच्या क्रोधाचे विषय ठरतील. तो आपल्या लोकांना हे शिकवू इच्छितो की अवज्ञा आणि पाप ही त्याच्यासाठी अत्यंत आक्षेपार्ह आहेत आणि त्यांच्याकडे हलक्याने पाहिले जाऊ नये.” Testimonies, volume 3, 263, 264.

यरीहोची कथा दुष्ट आणि समृद्ध नगराच्या भासमान सामर्थ्यावर व वैभवावर विश्वास ठेवू नये, असा इशारा समाविष्ट करते. बायबलमधील भविष्यवाणीत “नगर” म्हणजे एक राज्य होय, आणि आखानाने बाबिलोनी वस्त्र घेतले.

भविष्यसूचक अर्थाने वस्त्र हे चारित्र्याचे प्रतिनिधित्व करते; म्हणून “शेवटच्या दिवसांत” आखानाने बाबिलोनी वस्त्र लपवून ठेवणे म्हणजे आध्यात्मिक बाबेलच्या चारित्र्याचा स्वाधीन होण्याची एक गुप्त इच्छा होय. आध्यात्मिक बाबेलचे चारित्र्य, किंवा प्रतिमा, हिचीच संयुक्त संस्थाने लालसा धरतात, जेव्हा ती मंडळी आणि राज्य यांना एकत्र आणतात.

मिलराइट चळवळीतील तरुणांना गृहयुद्धासाठी भरती केले जाण्याची शक्यता समोर उभी ठाकल्याने, आणि संघटनेची आवश्यकता ओळखून, त्या चळवळीच्या नेत्यांनी त्या समृद्ध राष्ट्राशी कायदेशीर संबंध प्रस्थापित केले, ज्याच्याशी त्यांना कधीही एकरूप व्हायचे नव्हते. त्या समृद्ध देशाच्या राज्यघटनेने सुद्धा असे अभिप्रेत केले होते की, एखाद्या चर्चने राज्याशी संलग्न असणे कधीही आवश्यक नव्हते. मिलराइट काळात अस्तित्वात असलेले काही पंथ आजही अस्तित्वात आहेत; त्या पंथांपैकी काहींनी संयुक्त संस्थानांच्या सरकारशी कधीही कायदेशीर संबंध प्रस्थापित केले नाहीत, आणि असा संबंध स्थापित न करण्याच्या त्यांच्या निर्णयामुळे त्यांच्या-त्यांच्या चर्चची संघटना उभारण्यात त्यांना कधीही कोणत्याही प्रकारे अडथळा आला नाही.

यहोशवाने यरीहोची लढाई लढून बरेच दिवस उलटून गेल्यानंतर, अहाबाच्या काळात, आखानाच्या धर्मत्यागाविषयीच्या सर्व इशारे आणि यरीहोच्या विनाशाची स्मृती देवाच्या धर्मभ्रष्ट लोकांना विस्मरणात गेली होती. एलियाने देवाकडे प्रार्थना केली, आणि आवश्यक असल्यास देवाचे न्याय त्यांच्या वर आणून त्याच्या लोकांना पश्चात्तापाकडे वळवावे, अशी विनंती केली. मलाखी जेव्हा जुन्या करारातील अंतिम शब्द नोंदवितो, तेव्हा ती प्रतिज्ञा प्रभु जगावर शाप आणील या संदर्भात मांडलेली आहे. यरीहोशी संबंधित शाप, जो कोणी यरीहो पुन्हा उभारेल त्या प्रत्येक मनुष्यावर होता. जो कोणी आखानाप्रमाणे यरीहोशी निगडित संपत्ती आणि वैभवावर भरोसा ठेवण्याची इच्छा बाळगेल, त्याच्यावरही तो शाप होता. आखानाचे “पाप” म्हणजे बाबिलोनी वस्त्र धारण करण्याची गुप्त, अपवित्र, अंतःकरणातील इच्छा होय. त्या अंतःकरणातील इच्छांना कृतीत आणण्याच्या कृत्यावर “शाप” होता.

मिलरचा संदेश हा त्याच्या काळासाठी एलियाचा संदेश होता, आणि गृहयुद्धाने एलियाच्या संदेशाबरोबर येणाऱ्या न्यायनिवाड्यांचे प्रतिनिधित्व केले. १८६३ मध्ये, गृहयुद्धाच्या मध्यभागी, मिलराइट ॲडव्हेंटिझमने यरीहो पुन्हा बांधले, जसे की जोशवाच्या अशा कृत्य करणाऱ्या कोणत्याही मनुष्यावरील शापाच्या तपशीलांवरून दिसून येते.

> त्या वेळी यहोशवाने त्यांना शपथपूर्वक सांगितले, “जो मनुष्य परमेश्वरासमोर उठून हे यरीहो नगर पुन्हा बांधील तो शापित असो; त्याचा पाया तो आपल्या पहिलावान मुलाच्या किंमतीवर घालील, आणि त्याचे दरवाजे तो आपल्या धाकट्या मुलाच्या किंमतीवर उभारील.” यहोशवा 6:26.

यहोशवाच्या आज्ञेतील “शपथ घातली” हा शब्द शपथ आणि शाप या दोन्ही अर्थांनी आहे. तुम्ही यहोशवाची आज्ञा मोडली तर शापित, आणि शपथ पाळली तर आशीर्वादित. “शपथ घातली” असा अनुवाद केलेला शब्द लेवीय पुस्तकाच्या सव्वीसाव्या अध्यायात “सात वेळा” असा देखील अनुवादित केला आहे. दानियेल नवव्या अध्यायात व्यक्त करतो त्या प्रमाणे, मोशेची शपथ आणि शाप यांचा यरीहोच्या पुनर्बांधणीशी संबंध आहे.

> होय, सर्व इस्राएलाने तुझ्या नियमशास्त्राचे उल्लंघन केले आहे; अगदी दूर जाऊन त्यांनी तुझ्या वाणीचे पालन केले नाही; म्हणून आमच्यावर शाप ओतला गेला आहे, आणि देवाचा सेवक मोशे यांच्या नियमशास्त्रात लिहिलेली शपथही, कारण आम्ही त्याच्याविरुद्ध पाप केले आहे. दानियेल 9:11.

सिस्टर व्हाइट यांनी म्हटले, “देव यरीहोविषयी अत्यंत काटेकोर होता, कारण तेथील रहिवाशांनी ज्या वस्तूंची उपासना केली होती त्यांच्याविषयी लोक मोहित होऊ नयेत आणि त्यांची अंतःकरणे देवापासून विचलित होऊ नयेत.” यरीहोचा संपूर्ण नाश घडवून आणण्यात देव अत्यंत काटेकोर होता; म्हणून आखानाने दर्शविलेल्या इशाऱ्याची नोंद करण्यातही तो तितकाच काटेकोर होता. यरीहो पुन्हा बांधण्याशी निगडित शापाची नोंद करण्यातही तो जागरूक होता, तसेच त्याच्या भिंती पाडण्यासाठी वापरण्यात आलेल्या दैवी युक्त्यांचे स्पष्ट निरूपण करण्यातही तो जागरूक होता.

परमेश्वराच्या सैन्याचा सेनापती म्हणून येशूच निःसंशयपणे देवदूतांना यरीहोच्या भिंती पाडण्यास निर्देश देत होता; आणि देवाच्या वचनात काहीही योगायोगाने घडत नाही; परंतु या प्रसंगी संदेष्ट्री आपल्याला सांगते की, “यरीहोच्या

बाबतीत देव अत्यंत नेमका होता.” सात दिवस कराराचा कोश शहराभोवती फिरविण्यात आला, आणि भविष्यवाणीत एक दिवस म्हणजे एक वर्ष होय. तो सिद्धांत वाळवंटातील चाळीस वर्षांच्या भटकंतीच्या प्रारंभी नोंदविला गेला होता, आणि त्या चाळीस वर्षांच्या शेवटी त्यांनी सात दिवस यरीहोला वेढा घातला.

> ज्या दिवसांमध्ये तुम्ही त्या देशाची टेहळणी केली, त्या दिवसांच्या संख्येनुसार, म्हणजे चाळीस दिवसांनुसार—प्रत्येक दिवसासाठी एक वर्ष—तुम्ही आपले अधर्म चाळीस वर्षे वाहाल; आणि माझ्या वचनभंगाचा अनुभव तुम्हाला येईल. गणना 14:34.

सात दिवस कोश शहराभोवती नेला गेला आणि सातव्या दिवशी तो शहराभोवती “सात वेळा” फिरविण्यात आला. यामुळे यरीहोचा संबंध मोशेच्या शपथेतील “सात वेळा” यांच्याशी आहे, याची दोन भविष्यसूचक साक्षी मिळतात. देवाच्या करारातील लोक याजक आहेत, आणि सात याजकांनी सात कर्णे वाजविली.

> तुम्हीही जिवंत दगडांप्रमाणे आध्यात्मिक घर म्हणून उभारले जात आहात, पवित्र याजकवर्ग म्हणून, येशू ख्रिस्ताद्वारे देवाला ग्राह्य ठरतील असे आध्यात्मिक यज्ञ अर्पण करण्यासाठी. १ पेत्र २:५.

तुरई ही ज्या संदर्भात ती आढळते त्यानुसार इशाऱ्याचा संदेश, किंवा न्याय, किंवा पवित्र सभेसाठीचे आवाहन यांचे प्रतिनिधित्व करते. अंतिम दिवसांत, इतिहासात मिलराइट्सनी जशी तुरई फुंकली होती, तशीच तुरई पहारेकऱ्यांनी फुंकावयाची आहे. याजक हे सियोनच्या भिंतीवरील त्या पहारेकऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, जे तुरई फुंकून देवाच्या लोकांना येऊ घातलेल्या न्यायाविषयी चेतावणी देतात, आणि त्याच वेळी त्या त्याच लोकांना पवित्र सभेसाठी आवाहनही करतात.

> सियोनमध्ये तुतारी फुंका, आणि माझ्या पवित्र पर्वतावर इशारा द्या; देशातील सर्व रहिवासी थरथर कापोत; कारण परमेश्वराचा दिवस येत आहे, कारण तो निकट आला आहे… सियोनमध्ये तुतारी फुंका, उपवास पवित्र ठरवा, गंभीर सभा बोलवा; लोकांना एकत्र करा, मंडळीला पवित्र ठरवा, वडीलधाऱ्यांना जमवा, बालकांना व स्तनपान करणाऱ्यांना एकत्र करा; वराने आपल्या खोलीतून बाहेर यावे, आणि वधूने आपल्या अंतःपुरातून बाहेर यावे. याजकांनी, जे परमेश्वराचे सेवक आहेत, मंडप आणि वेदी यांच्या मधे रडावे, आणि त्यांनी असे म्हणावे, हे परमेश्वरा, तुझ्या लोकांवर दया कर, आणि तुझ्या वतनास निंदेस देऊ नकोस, जेणेकरून परधर्मी त्यांच्यावर राज्य करतील; अन्यथा लोकांमध्ये ते असे का म्हणतील, त्यांचा देव कोठे आहे? योएल 2:1, 15–17.

तुतारीचा संदेश हाच एलियाचा संदेश आहे. यहोशवा अध्याय सहा मध्ये “सात” या शब्दाचे जे विविध उपयोग आढळतात, तेच तेच शब्द आहेत किंवा त्या शब्दाचे संबंधित व्युत्पन्न रूप आहेत, ज्याचा अनुवाद लेवीय अध्याय सव्वीस मध्ये “सात वेळा” असा केला आहे. तरीही, लाओदिकीया येथील धर्मशास्त्रज्ञांनी वाटलेला कल्पितकथांचा हा भात असा दावा करतो की, लेवीय अध्याय सव्वीस मध्ये “सात वेळा” असा अनुवाद केलेला शब्द केवळ सामर्थ्याची परिपूर्णता, किंवा पूर्णता, किंवा अशाच इतर काही मूर्खतापूर्ण प्रकारांनी दर्शवितो—म्हणजेच “सात वेळा” असा अनुवाद केलेल्या शब्दाला संख्यात्मक मूल्य लागू करण्यात मिलर बरोबर होता, याच्या त्यांच्या नकाराचे ते प्रकार होत. याजकांनी लोकांना शहराभोवती सात वेळा नेले; यरीहोभोवती पूर्णपणे किंवा संपूर्णपणे नव्हे. “सात वेळा” असा अनुवाद केलेला शब्द संख्यात्मक मूल्यच दर्शवितो!

यरिको येथे, जेव्हा लोकांनी मोठ्याने आरोळी दिली, ते दानियेल अध्याय दोनमध्ये वर्णिलेल्या, हातांशिवाय डोंगरातून कापून काढलेल्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मोठ्या घोषणेचे प्रतीक होते; जे त्या प्रतिमेवर प्रहार करून तिला तुकडे तुकडे करतात.

> आणि त्या राजांच्या दिवसांत स्वर्गाचा देव असे एक राज्य स्थापन करील की जे कधीही नाश पावणार नाही; आणि ते राज्य इतर लोकांच्या हाती सोपविले जाणार नाही; तर ते या सर्व राज्यांचे तुकडे तुकडे करून त्यांचा अंत करील, आणि ते सदासर्वकाळ टिकून राहील. कारण तू पाहिलेस की तो दगड हातांशिवाय पर्वतापासून कापून काढला गेला, आणि त्याने लोखंड, पितळ, माती, चांदी आणि सोने यांचे तुकडे तुकडे केले; महान देवाने राजाला

> पुढे काय घडणार आहे हे प्रगट केले आहे; आणि ते स्वप्न निश्चित आहे, व त्याचा अर्थ खात्रीचा आहे. दानीएल 2:44, 45.

देवाने यरीहोमध्ये आढळलेल्या मौल्यवान धातूंची नोंद सोने, चांदी, पितळ आणि लोखंड अशी काळजीपूर्वक केली. भविष्यसूचक अर्थाने, राहाबद्वारे प्रतिरूपित केल्याप्रमाणे माती ही देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करते. यरीहो हे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मोठ्या घोषणेदरम्यान सर्व पृथ्वीवरील राज्यांच्या अंताचे प्रतिनिधित्व करते.

> परंतु सर्व चांदी, सोने, आणि पितळ व लोखंडाची भांडी परमेश्वरासाठी पवित्र केलेली आहेत; ती परमेश्वराच्या खजिन्यात येतील. यहोशवा 6:19.

यरीहो हे वचनदत्त देश जिंकण्याच्या कार्याचे प्रतिनिधित्व करते, आणि ते तिसऱ्या देवदूताच्या सामर्थ्यशाली चळवळीच्या कार्याचे प्रतिरूप आहे. त्या कार्यामध्ये एक इशारा, एक शाप, आणि याजकवर्गाच्या बाहेर असलेल्यांचे तारण यांचा समावेश आहे; याचे प्रतिनिधित्व राहाब या वेश्येने केले आहे.

यहोशवाने उच्चारलेला भविष्यसूचक "शाप" पुढे अहाब व एलियाह यांच्या दिवसांत पूर्ण झाला. यरीहो पुन्हा बांधण्याविरुद्धच्या त्या शापामध्ये अशी विशिष्ट भविष्यवाणी होती की, जो मनुष्य ते करील, तो यरीहोचे दरवाजे उभारताना आपला धाकटा मुलगा गमावील, आणि त्याचा पाया घालताना आपला ज्येष्ठ मुलगा गमावील. एलियाहच्या काळात बेथेलकर हीएल याने ती भविष्यवाणी पूर्ण केली; त्याने दरवाजे उभारताना त्याचा धाकटा मुलगा मरण पावला, आणि पाया घालताना त्याचा ज्येष्ठ मुलगा मरण पावला. एलियाहच्या संदेशाशी संबंधित जो "शाप" आहे, तो यरीहो पुन्हा बांधण्याच्या कार्याद्वारे दर्शविण्यात आला होता.

> पाहा, परमेश्वराच्या त्या महान व भयावह दिवसाच्या आगमनापूर्वी मी तुमच्याकडे एलीया संदेष्टा पाठवीन; आणि तो पित्यांची अंतःकरणे मुलांकडे, व मुलांची अंतःकरणे त्यांच्या पित्यांकडे वळवील; नाहीतर मी येऊन पृथ्वीला शापाने प्रहार करीन. मलाखी 4:5, 6.

मिलरच्या एलियाच्या संदेशाशी संबंधित असलेला मिलराइट इतिहासाचा शाप यहोशवाने पूर्वभाकीत केला होता आणि तो एलिया व आहाब यांच्या काळात पूर्ण झाला.

> त्याच्या दिवसांत बेथेलचा हीएल याने यरीहो पुन्हा बांधले; त्याने त्याचा पाया आपल्या पहिलावान पुत्र अबीरामाच्या किंमतीवर घातला, आणि त्याची द्वारे आपल्या धाकट्या पुत्र सेगूबाच्या किंमतीवर उभारली; परमेश्वराने नूनाचा पुत्र यहोशवा याच्या द्वारे जे वचन सांगितले होते, त्यानुसार. १ राजे १६:३४.

यरीहोचे पुनर्बांधकाम करण्यावरील शाप हा यरीहोच्या भिंती पाडून टाकण्यात देवाने प्रगट केलेल्या सामर्थ्याच्या प्रकटीकरणापासून वेगळा करता येत नाही. सिस्टर व्हाइट म्हणाल्या, "ज्यांना, प्राचीन इस्राएलप्रमाणे, त्याच्या सामर्थ्याच्या विलक्षण प्रगटीकरणांचे साक्षीदार होण्याचा विशेष मान त्याने दिला आहे, आणि तरीसुद्धा जे त्याच्या स्पष्ट आज्ञांकडे दुर्लक्ष करण्याचे धाडस करतील, ते त्याच्या क्रोधाचे विषय होतील." मिलराइट लोकांनी नुकतेच देवाच्या सामर्थ्याच्या त्या प्रकटीकरणात सहभाग घेतला होता, ज्याचा परमोच्च बिंदू मध्यरात्रीच्या आक्रंदनात झाला; तरीही त्यांनी मोशेच्या सात वेळांच्या शपथेचा, जी दानिएल देखील मोशेचा शाप म्हणून ओळखतो, नकार केला.

देवाच्या वचनात नावे ही स्वभावाचे प्रतीक असतात, आणि ज्याने यरीहो पुन्हा बांधले त्या मनुष्याचे नाव, तसेच त्याच्या ज्येष्ठ व धाकट्या पुत्रांची नावे, अत्यंत अर्थपूर्ण आहेत. हीएल याचा अर्थ सामर्थ्यवान जिवंत देव असा होतो आणि त्यावरून हीएल हा जिवंत देवाचा अनुयायी होता, असे सूचित होते. तो बेथेली आहे, अशी त्याची ओळख दिलेली असल्याने त्याचा संबंध मंडळीशी जोडला जातो. त्याचा पहिला मुलगा अबीराम याचा अर्थ उंचीचा पिता असा होतो, म्हणजे उच्च करण्यात आलेला व उन्नत केलेला. त्याचा धाकटा मुलगा सेगूब याचा अर्थ उंच, तसेच उच्च करणे आणि उन्नत करणे असा होतो. ही तिन्ही नावे देवाच्या स्वभावातील घटकांचे प्रतिनिधित्व करतात; परंतु त्यांनी पूर्ण केलेल्या भविष्यवाणीच्या संदर्भात, ती अशा मनुष्याचे प्रतिनिधित्व करतात जो यरीहो खाली पाडणाऱ्या सर्वशक्तिमान देवापेक्षा स्वतःलाच उंचावत व उच्च करत होता. भविष्यवाणीमध्ये "वेशी" ही मंडळीचे प्रतीक असते.

“नम्र, विश्वास ठेवणाऱ्या आत्म्यासाठी, पृथ्वीवरील देवाचे घर हे स्वर्गाचे द्वार आहे. स्तुतीचे गीत, प्रार्थना, ख्रिस्ताच्या प्रतिनिधींनी उच्चारलेले शब्द, हे वरच्या मंडळीसाठी, त्या अधिक उदात्त उपासनेसाठी लोकांना तयार करण्याकरिता देवाने नेमलेली साधने आहेत; त्या उपासनेत अशुद्ध करणारे काहीही प्रवेश करू शकत नाही.” Testimonies, volume 5, 491.

आर्थर व्हाईट, एलन व्हाईट यांचे नातू, यांसारख्या अॅडव्हेंटिस्ट इतिहासकारांनी साक्ष दिल्याप्रमाणे, एक चर्च स्थापन करण्याच्या कार्याची सुरुवात १८६० साली झाली.

“एलेन व्हाइट यांनी चर्चच्या कार्याचे व्यवस्थापन करताना सुव्यवस्थेची आवश्यकता याविषयी काही विस्ताराने लिहून व प्रकाशित करून ठेवले होते (पहा Early Writings, 97–104), आणि जेम्स व्हाइट यांनी भाषणांद्वारे व Review मधील लेखांद्वारे ही आवश्यकता विश्वासणाऱ्यांसमोर सतत ठेवली होती, तरीही चर्च हालचाल करण्यात मंद होती. जे सर्वसाधारण स्वरूपात मांडले गेले होते, ते उत्तम रीतीने स्वीकारले गेले; परंतु जेव्हा याचे काही रचनात्मक स्वरूपात रूपांतर करण्याची वेळ आली, तेव्हा प्रतिकार आणि विरोध उद्भवला. फेब्रुवारी महिन्यात जेम्स व्हाइट यांच्या संक्षिप्त लेखांनी अल्पसंख्य नव्हे तर बऱ्याच जणांना निष्काळजीपणातून जागृत केले, आणि आता मोठ्या प्रमाणावर चर्चा होऊ लागली होती.”

“व्हाइट यांच्यासमवेत मिशिगनमध्ये कार्य करीत असलेल्या J. N. Loughborough यांनी सर्वप्रथम प्रतिसाद दिला. त्यांचे शब्द अनुमोदनार्थ होते, परंतु बचावात्मक स्वरूपाचे होते:

“‘कोणी म्हणतो, जर तुम्ही मालमत्ता कायद्याने धारण करण्यासाठी संघटित झालात, तर तुम्ही बाबेलोनचा एक भाग व्हाल. नाही; मला समजते की आपल्या मालमत्तेचे कायद्याने संरक्षण करता येईल अशा स्थितीत असणे आणि आपल्या धार्मिक मतांचे संरक्षण व अंमलबजावणी करण्यासाठी कायद्याचा उपयोग करणे, यांमध्ये लक्षणीय फरक आहे. जर चर्चच्या मालमत्तेचे संरक्षण करणे चुकीचे असेल, तर व्यक्तींनी कोणतीही मालमत्ता कायदेशीररीत्या धारण करणे चुकीचे का नाही?—Review and Herald, March 8, 1860.’”

“जेम्स व्हाइट यांनी रिव्ह्यूमध्ये आपले विधान अशा शब्दांनी समाप्त केले होते, ज्यामध्ये त्यांनी प्रकाशनकार्याच्या संघटनेच्या गरजेचा विषय मंडळीसमोर ठेवला होता: ‘जर कोणास आमच्या सूचनांविषयी आक्षेप असेल, तर कृपया अशी योजना लिहून कळवावी की जिच्यावर आपण एक लोक म्हणून कार्य करू शकू?’—Ibid., February 23, 1860. या आवाहनास प्रतिसाद देण्यासाठी क्षेत्रात कार्यरत असलेल्या सेवकांपैकी प्रथम पुढे आले ते आर. एफ. कॉट्रेल, रिव्ह्यूचे एक खंबीर पत्रव्यवहार संपादक. त्यांची तात्काळ प्रतिक्रिया ठामपणे नकारात्मक होती:”

“‘भाऊ व्हाइट यांनी मंडळीची मालमत्ता सुरक्षित करण्याविषयीच्या आपल्या प्रस्तावासंबंधी बंधूंनी बोलावे, अशी विनंती केली आहे. या सूचनेत त्यांचा नेमका कोणता उपाय अभिप्रेत आहे, हे मला ठाऊक नाही; परंतु माझ्या समजुतीनुसार, कायद्यानुसार धार्मिक संस्था म्हणून नोंदणीकृत होणे हाच त्याचा अर्थ आहे. माझ्या दृष्टीने, ‘आपल्यासाठी नाव कमावणे’ हे चुकीचे ठरेल, कारण ते बाबेलच्या पायाभरणीशी संबंधित आहे. मला वाटत नाही की देव त्यास मान्यता देईल.—तेच, २२ मार्च, १८६०.” Arthur White, Ellen G. White, खंड १, ४२०, ४२१.

जेम्स व्हाइट यांनी 1860 मध्ये चर्च होण्याचा आपला प्रयत्न सुरू केला, आणि चर्चचे प्रतिनिधित्व “द्वार” द्वारे केले जाते. एलेन व्हाइट 1860 या वर्षाविषयी असे म्हणतात.

“१८६० साली मृत्यूने आमच्या उंबरठ्यावर पाऊल ठेवले, आणि आमच्या कुटुंबवृक्षाची सर्वांत धाकटी फांदी तोडून टाकली. २० सप्टेंबर १८६० रोजी जन्मलेला लहान हर्बर्ट, त्याच वर्षी १४ डिसेंबर रोजी मरण पावला.” टेस्टिमनीज, खंड १, १०३.

१८६३ मध्ये व्हाइट दाम्पत्याने त्यांचा ज्येष्ठ पुत्रही गमावला. खेळून आणि अतिउष्ण झाल्यानंतर तो त्या खोलीत गेला जिथे कापडी चार्ट तयार केले जात होते, आणि चार्टांच्या तयारीसाठी वापरल्या जाणाऱ्या काही ओलसर कापडांवर तो झोपला. १८४३ आणि १८५० चे चार्ट हे मिलराइट चळवळीच्या पायाभूत तत्त्वांचे प्रतिनिधित्व करतात. १८६३ मध्ये तयार करण्यात आलेला चार्ट, हबक्कूकच्या दोन पट्टिकांवर पूर्वी दर्शविल्याप्रमाणे लेवीयाविवरण छब्बीस मधील “सात काळ” यांचा नकार दर्शवितो. तो एक बनावट पायाभूत संदेश सादर करतो.

> “शुक्रवार, २७ नोव्हेंबर, [१८६३] रोजी आई-वडील टॉपशॅम येथे पोहोचले, तेव्हा त्यांना डेपोत त्यांचे तीन पुत्र आणि अडेलिया त्यांची वाट पाहत असल्याचे आढळले. हेन्रीला सर्दी होती, याचा अपवाद वगळता, ते सर्व जण वरकरणी चांगल्या प्रकृतीत होते. परंतु त्यानंतरच्या मंगळवारी, १ डिसेंबर रोजी, हेन्री न्यूमोनियामुळे अत्यंत आजारी पडला. अनेक वर्षांनी त्याचा धाकटा भाऊ विल्लीने ही घटना पुन्हा उभी केली:”

> ‘त्यांच्या आईवडिलांच्या अनुपस्थितीत, ब्रदर हाउलंड यांच्या देखरेखीखाली हेन्री आणि एडसन हे कापडावर चार्ट बसविण्याच्या कामात, विक्रीस तयार करण्यासाठी, व्यग्रतेने गुंतलेले होते. ते हाउलंड यांच्या घरापासून सुमारे एका ब्लॉकच्या अंतरावर असलेल्या भाड्याच्या दुकानाच्या इमारतीत काम करीत होते. अखेरीस, बॉस्टनहून चार्ट पाठविले जाण्याची वाट पाहात असताना, त्यांना काही दिवसांची उसंत मिळाली.... नदीकाठी दीर्घ पायी भ्रमंती करून परत आल्यावर, त्याने [हेन्रीने] विचार न करता कागदी चार्टांच्या मागील बाजूस लावण्यासाठी वापरलेल्या काही ओलसर कापडांवर आडवे होऊन झोप घेतली. उघड्या खिडकीतून थंडगार वारा आत येत होता. या अविवेकी कृतीचा परिणाम म्हणून त्याला तीव्र सर्दी झाली.’” आर्थर व्हाइट, Ellen G. White, volume 2, 70.

१८६३ मध्ये, मिलेराइट चळवळीचा शेवट एका चर्चच्या स्थापनेद्वारे आणि हबक्कूकच्या दोन पट्ट्यांवर दर्शविलेल्या मूलभूत सत्यांच्या नकाराद्वारे झाला. प्रमुख नेता, ज्याचे प्रतिरूप बेथेलचा हीएल याने दर्शविले आहे, याने १८६० मध्ये दरवाजे उभारण्याचे कार्य सुरू केले होते आणि तसे केल्यामुळे त्याने आपला धाकटा मुलगा गमावला. १८६३ मध्ये, बनावट आलेख ते विश्रांतीचे ठिकाण ठरले जिथे हीएलचा ज्येष्ठ पुत्र झोपला. त्याला थंडी भरली आणि त्याच वर्षी तो मरण पावला. त्याचा मृत्यू त्या वेळी तयार केले जात असलेल्या आलेखांवर झोपण्याशी थेट संबंधित होता. परंतु १८६३ मध्ये जो आलेख तयार केला जात होता, तो एलियाहने—जो मिलेरद्वारे दर्शविला गेला आहे—उभारलेल्या पायाचा बनावट प्रतिरूप होता.

यहोशवाने यरीहो पुन्हा बांधण्याविरुद्ध दिलेली आज्ञा “शपथ घालणे” या शब्दाने व्यक्त केली होती. तो शपथ आणि शाप यांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि लेवीयविवरण अध्याय २६ मध्ये “सात पटीने” असा अनुवाद केलेला हाच तोच शब्द आहे. तो एलियाच्या संदेशाबरोबर येणारा शाप आहे, आणि तो शाप १८६० व १८६३ मध्ये पूर्ण झाला, जेव्हा मिलराईट ॲडव्हेंटिझमने कायदेशीर चर्चची स्थापना करून आणि मिलरच्या अडखळणीच्या दगडाचा नकार करून यरीहो पुन्हा बांधला. हीएल बेथेली होता; म्हणून भविष्यसूचक रीतीने, यरीहोचे पुनर्बांधकाम करणाऱ्या हीएलचे कार्य हे चर्च उभारण्याच्या कार्यावर भर देणारे ठरते.

यहोशवाचा “शाप” यरीहोच्या युद्धाच्या कथेशी संलग्न असा घोषित करण्यात आला होता—असे एक युद्ध, ज्याची कथा “सात वेळा” असा पुनःपुन्हा उल्लेख केल्याशिवाय सांगितली जाऊ शकत नाही.

१८६३ मध्ये, एलियाद्वारे सादर केलेला आणि विल्यम मिलरद्वारे प्रतिनिधित्व केलेला मोशेचा संदेश किंवा “शपथ” यामुळे एक “शाप” उत्पन्न झाला. मोशेचा संदेश आणि एलियाचे कार्य—दोन्ही नाकारले गेले. एलिया १९८९ मध्ये परत आला, परंतु ११ सप्टेंबर २००१ नंतरपर्यंत त्याचा मोशेशी पुनःसंबंध जोडला गेला नव्हता. ही माहिती अद्याप सिद्ध करून दाखवायची आहे, परंतु ती अभेद्य आहे.

> “अशुद्ध झालेले सेवक स्वतःला देवाविरुद्ध उभे करीत आहेत. ते एकाच श्वासात ख्रिस्ताची आणि या जगाच्या देवाची स्तुती करीत आहेत. जरी ते वरवर ख्रिस्ताचा स्वीकार करीत असल्याचा दावा करीत असले, तरी ते बरब्बासाला कवटाळतात, आणि आपल्या कृतींनी म्हणतात, ‘हा मनुष्य नव्हे, तर बरब्बास.’ जे कोणी या ओळी

वाचतील त्यांनी सावध राहावे. सैतानाने तो काय करू शकतो याविषयी बढाई मारली आहे. ख्रिस्ताने आपल्या मंडळीत जे ऐक्य असावे अशी प्रार्थना केली होती, ते मोडून टाकण्याचा तो विचार करीत आहे. तो म्हणतो, 'मी पुढे जाईन आणि ज्यांना मी फसवू शकेन त्यांना फसविण्यासाठी, टीका करण्यासाठी, दोष देण्यासाठी, आणि असत्य ठरविण्यासाठी, मी खोटेपणाचा आत्मा होईन.' फसवणुकीचा पुत्र आणि खोट्या साक्षीचा आत्मा, ज्या मंडळीला मोठा प्रकाश, मोठा पुरावा लाभला आहे, अशा मंडळीत जर स्थान पावला, तर ती मंडळी परमेश्वराने पाठविलेला संदेश फेकून देईल, आणि अत्यंत अविवेकी दावे, खोट्या कल्पना, आणि खोटे सिद्धान्त स्वीकारेल. सैतान त्यांच्या मूर्खपणावर हसतो, कारण सत्य काय आहे हे त्याला ठाऊक आहे."

"अनेक जण आपल्या व्यासपीठांवर आपल्या हातांत खोट्या भविष्यवाणीची मशाल घेऊन उभे राहतील; ती मशाल सैतानाच्या नरकीय मशालीपासून प्रज्वलित केलेली असेल. जर संशय आणि अविश्वास जोपासले गेले, तर जे लोक आपण फार काही जाणतो असे समजतात, त्यांच्यापासून विश्वासू सेवक दूर केले जातील. 'जर तू ओळखले असतेस,' ख्रिस्त म्हणाला, 'किमान या तुझ्या दिवशी तरी, ज्या गोष्टी तुझ्या शांतीशी संबंधित आहेत! पण आता त्या तुझ्या डोळ्यांपासून लपविल्या गेल्या आहेत.'"

"तरीदेखील, देवाचा पाया अढळ उभा आहे. जे त्याचे आहेत त्यांना प्रभू ओळखतो. पवित्र केलेल्या सेवकाच्या मुखात कपट नसावे. तो दिवसाप्रमाणे उघडा, प्रत्येक दुष्टतेच्या कलंकापासून मुक्त असावा. पवित्र केलेली सेवकाई व मुद्रणकार्य या विपरीत पिढीवर सत्याचा प्रकाश झळकविण्यात सामर्थ्य ठरतील. प्रकाश, बंधूंनो, अधिक प्रकाश आपल्याला हवा आहे. सियोनमध्ये रणशिंग फुंका; पवित्र पर्वतावर इशारा द्या. प्रभूची सेना पवित्र अंतःकरणांनी एकत्र करा, जेणेकरून प्रभू आपल्या लोकांशी काय बोलेल ते ते ऐकतील; कारण जे कोणी ऐकतील त्यांच्यासाठी त्याने अधिक प्रकाश वाढविला आहे. त्यांनी शस्त्रसज्ज व सुसज्ज होऊन युद्धासाठी—पराक्रमींच्या विरोधात प्रभूच्या सहाय्यासाठी—वर चढावे. देव स्वतः इस्राएलसाठी कार्य करील. प्रत्येक खोटे बोलणारी जीभ गप्प केली जाईल. घडविल्या जात असलेल्या फसव्या युक्त्या देवदूतांच्या हातांनी उलथून टाकल्या जातील. सैतानाचे बुरूज कधीही विजयी होणार नाहीत. विजय तिसऱ्या देवदूताच्या संदेशाबरोबर असेल. जसा प्रभूच्या सेनेच्या सेनापतीने यरीहोच्या भिंती पाडल्या, तशीच प्रभूची आज्ञा पाळणारी प्रजा विजयी होईल, आणि सर्व विरोधी तत्त्वे पराभूत होतील. देवाच्या सेवकांविषयी, जे स्वर्गातून पाठविलेला संदेश घेऊन त्यांच्याकडे आले आहेत, कोणत्याही जीवाने तक्रार करू नये. 'ते फारच ठाम आहेत; ते फार कडक बोलतात,' असे म्हणत त्यांच्यात दोष काढणे आता तरी थांबवा. ते कडक बोलत असतील; परंतु त्याची गरज नाही काय? जर श्रोते त्याच्या वाणीला किंवा त्याच्या संदेशाला लक्ष देणार नसतील, तर देव त्यांच्या कानांत झणझणाट उत्पन्न करील. जो कोणी देवाच्या वचनाला विरोध करतो त्याचा तो धिक्कार करील."

"आपल्यामध्ये एक लोक म्हणून आपल्याला ताडना द्यावी, धिक्कार करावा, आणि आपल्या चुका दूर करण्यास उद्युक्त करावे, असे काहीही आपल्यामध्ये येऊ नये यासाठी सैतानाने शक्य ते सर्व उपाय योजले आहेत. परंतु असा एक लोक आहे जो देवाचा कराराचा कोश वाहील. काही जण आपल्यामधून बाहेर पडतील, जे पुढे कराराचा कोश वाहणार नाहीत. परंतु हे लोक सत्याला अडथळा निर्माण करणाऱ्या भिंती उभारू शकणार नाहीत; कारण सत्य शेवटपर्यंत पुढे आणि वर चालत राहील. पूर्वी देवाने पुरुष उभे केले आहेत, आणि त्याच्याकडे अजूनही संधीच्या प्रसंगाची वाट पाहणारे, त्याची आज्ञा पाळण्यास सिद्ध असे पुरुष आहेत—असे पुरुष, जे केवळ कच्च्या गाऱ्याने लिपलेल्या भिंतींसारख्या असलेल्या बंधनांतून आरपार जातील. जेव्हा देव आपला आत्मा मनुष्यांवर ठेवतो, तेव्हा ते कार्य करतील. ते परमेश्वराचे वचन घोषित करतील; ते आपला आवाज तुतारीप्रमाणे उंचावतील. त्यांच्या हातात सत्य कमी होणार नाही किंवा आपली सामर्थ्यशक्ती गमावणार नाही. ते लोकांना त्यांचे अपराध दाखवतील, आणि याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखवतील." Testimonies to Ministers, 409–411.